

TEKST: AURELIE ZENNER EN DIMITRI VANDENBERGHE – BEELD: WANNES DEGELIN

DE LEIEKAAI VOELT AAN ALS EEN TWEEDE THUIS VOOR MIJ



AAN DE LEIEKAAI (BRUGSE POORT) BEVINDT ZICH EEN SOCIALE WOONWIJK WAAR ANNEMARIE RIZZELLOALS PROJECTMEDEWERKER VERANTWOORDELIJK IS VOOR DE ONTMOETINGSRUIMTE EN DE ACTIVITEITEN ALDAAR. FRANK had een gesprek met haar over haar werk en passie.

FRANK: Annemarie, je werkt al een hele tijd voor Samenlevingsopbouw Gent, kan je kort iets vertellen over je loopbaan.

Wacht hé, even denken. Ik ben gestart met werken voor Samenlevingsopbouw Gent in het jaar... Ik begon er als projectmedewerker in het wijkrestaurant 't Oud Postje' op Muide-Meulestede. Daarna werkte ik voor het project 'Zonder Stroom' aan het Van Beverenplein. Zelf ben ik van Italiaans afkomst en koken is een passie voor mij. Ik was dan ook heel blij dat ik het project 'Knabbels en Babbels' mocht vervoegen waar we samen met bewoners aan de slag gingen om op een gezonde maar goedkope manier te koken. In 2008 vervoegde ik het team sociale hoogbouw en mijn uitvalsbasis was de appartementen aan de Leiekaai. Tot op heden werk ik er samen met de bewoners aan een leefbare woonomgeving.

Je zegt dat je werkt aan een leefbare woonomgeving, kan je me vertellen hoe je dat doet?

Het werken aan een leefbare omgeving organiseren we vanuit het appartement nr. 117. Het appartement kunnen

we gebruiken van de huisvestingsmaatschappij. Het is een ontmoetingsplaats waar we samen met bewoners acties opzetten om te werken aan een sterker sociaal weefsel. Ik help hen bij de persoonlijke of individuele vragen die ze hebben en samen organiseren we diverse vormings- of ontspanningsmomenten.

De ontmoetingsruimte nr. 117 lijkt me een broeihaard van vele dingen, kan je concreet vertellen welk soort acties er plaatsvinden?

Wel, we merken bijvoorbeeld dat er veel oudere bewoners zijn die niet langer goed te been zijn. Sommigen zijn moeilijk in staat om zelf hun boodschappen te doen. Op feestdagen kreeg ik regelmatig telefoons van bewoners met de vraag of ik naar de winkel kon gaan voor hen. Zo ontstond de idee om groentepakketten aan huis te verdelen. Op termijn willen we een heuse boodschappendienst uitbouwen. Misschien kunnen we – zoals in het Rabot – hier een complementaire munt aan koppelen. Daarnaast koken we samen met enkele vrijwilligers elke donderdag in de ontmoetingsruimte. Ons eerste gerechtje was hutsepot! Ik merk dat voeding een verbindende factor is tussen verschillende mensen en culturen.



Op dinsdag en donderdag namiddagen kan je bij ons terecht voor een koffie en een klapke. Deze ontmoetingsmomenten koppelen we aan specifieke thema's waar sociale huurders mee bezig zijn. Het kan gaan over het waterverbruik, huurlasten...

Verder halen we één keer per maand deur aan deur compost op. Op die manier voorkomen we dat mensen hun afval van op hun terrassen weggooien. Met het deelproject 'Lekker Dichtbij' leren we mensen zelf groeten kweken op hun balkon. Samen met de schepen van milieu, Tine Heyse, denken we na om een moestuinpark in te richten tussen de woontorens. Misschien kan daar ook een composteerplek aan gekoppeld worden. Zo zie je dat we trachten om aan diverse problematieken, diverse positieve antwoorden te bieden. Belangrijk is dat elkeen zich erin kan vinden en er zijn bijdrage kan aan leveren. Zo lossen problemen elkaar op.

Dat is heel wat zou ik zeggen, dat kan je toch niet alleen doen?

Nee, dat kan ik zeker niet alleen doen. Ik heb daarbij hulp van een vaste kern van vrijwilligers die me helpen. Een aantal dames staan me bij in de ontmoetingsruimte, bij kookmomenten, vormingsmomenten... Daarnaast zijn er vrijwilligers die helpen bij het onderhoud van de bloembakken op de balkons. Door het werk dat ze verrichten werken ze niet alleen mee aan een leefbare omgeving



maar werken ze ook aan zichzelf. Ze worden het Nederlands meer machtig, ze leren organiseren, overleggen en nemen deel aan het maatschappelijk debat, mooi toch?

Je werkt nu al lang in de organisatie. Je vermeldde in het begin een aantal projecten waaraan je meewerkte. Wat zal jou het langste bijblijven?

Ik vind tot nu toe de Leiekaai het mooiste project. Zo zijn er 49 nationaliteiten verspreid over 250 woningen. De diverse culturen zijn heel interessant om mee te werken, we leren van elkaar! De Leiekaai voelt aan als een tweede thuis voor mij.

